

[Justitsministeren]

at man vil være meget opmærksom på at se spørgsmålet i nøje sammenhæng med pris- og lønforholdene i samfundet.

Som det fremgår af disse bemærkninger, kan jeg være enig med hr. Barsøe-Carnfeldt i, at det er et spørgsmål, som er vigtigt, der her er taget op. Det er mit håb, at der gennem de initiativer, der er lagt op til, vil kunne skabes tilfredsstillende løsninger på disse problemer med disse salærtakster, hvor vi selvfølgelig nødig skulle nå dertil, hvad forslagsstilleren er ængstelig for, at man ikke gør, hvad der er muligt, for at holde virksomhederne i gang.

Ole Espersen (S):

Det er bestemt et aktuelt problem, forslagsstilleren her berører. Socialdemokratiet rejste spørgsmålet for et par måneder siden i retsudvalget, og ministeren har ligesom i dag givet løfte om, at monopoltilsynet vil blive inddraget i løsningen af problemerne, og at ministeren i øvrigt vil se på dem i lyset af den debat, der har været.

Når vi ser på selve forslaget, ser vi, at det er karakteristisk, at det ikke beskæftiger sig med salærernes størrelse, men alene med de principper, der skal gælde med henblik på at søge at redde selskaber. Vi ønsker naturligvis også at diskutere størrelsen af salærerne, og det gør vi specielt, fordi der efter de oplysninger, der er givet i dagspressen, kan være tale om ganske høje og måske urimeligt høje salærer. Det skal ses i relation til, at den nuværende regering fører en indkomstpolitik, der lægger meget, meget snævre grænser for udviklingen af folks indkomster, og desværre har regeringen ganske afvist på nogen måde at søge en lignende rimelig kontrol med udviklingen af de liberale erhvervs indtægter. Jeg mener, at det politisk set er uheldigt, og det gør det så meget desto mere nødvendigt, at vi kigger på det her i folkettinget. Det er vi meget interesserede i at gøre.

Vi vil måske nok se noget bredere på det, end dette forslag giver udtryk for. Der er en udbredt fornemmelse af, at sagsbehandlingen i skifteretten ikke altid er helt rimelig. Jeg tænker bl.a. på den måde, hvorpå man vurderer aktiver i et bo. Det er et spørgsmål, der har været rejst tidligere, men måske er det noget, der skal ses på igen. Det har specielt

været rejst i forbindelse med bobehandlingerne i København.

Vi vil også gerne se mere generelt på betalingsstandsningsboerne. Ministeriet nedsatte for et par år siden, tror jeg, et udvalg vedrørende dette emne. Jeg ved, at Landsorganisationen ud fra de samme synspunkter som forslagsstilleren er meget interesseret i at gøre, hvad man kan, for at redde de firmaer, der er kommet i en økonomisk krise.

I den forbindelse skal jeg nævne, at socialdemokratiet i den investeringsplan, der meget snart fremlægges, vil foreslå oprettelse af en rekonstruktionsfond, et eller andet institut, der vil kunne drages ind i billedet, når firmaer kommer i betalingsvanskeligheder. Det er ikke udelukket, at den manglende sagskundskab, forslagsstilleren nævner, hos skifteretter, kuratorer osv., vil man kunne finde i en organisation, hvis hele formål simpelt hen er at søge at redde virksomheder, der er økonomisk trængte. Jeg tror, at dette led i vores investeringsplan i høj grad vil være af relevans og betydning, også for de emner, der er nævnt her.

Det er muligt, at vi ikke kun skal se på salærerne – dem skal vi også se på, de forskellige kriterier, hvorefter de udbetales – men også på, om vi skal have en helt ny form for behandling af virksomheder, der er i krise, og det er det, vi søger at lægge op til.

Agnete Laustsen (KF):

Justitsministeren var i sine bemærkninger om forslaget inde på, at han troede, at forslagsstilleren ville være enig med ham i, at det næppe var særlig rimeligt at fastsætte salærtaksterne for behandling af henholdsvis likvidations- og konkursboer i selve konkursloven. Jeg kan i alle tilfælde på den konservative gruppes vegne sige, at vi deler ministerens opfattelse, idet vi finder det langt mere retfærdigt for alle parter, at salærfastsættelsen sker i retten og på en sådan måde, at det bliver afhængigt af sagens omfang, idet det jo ikke må glemmes, at salæret i sådanne tilfælde kan gå såvel over de fastsatte vejledende takster som under.

Når der i øvrigt drages sammenligning mellem taksterne for henholdsvis solvente og insolvente boer, så må det desværre, kan jeg tilføje, tages i betragtning, at behandling af solvente boer unægtelig hører til undtagelser-